

[Leif Hermann]

Så siger hr. Maisted, at i stedet for at bygge på objektive, videnskabelige beviser træffer man en politisk afgørelse. Jeg vil gerne have, at hr. Maisted herfra forklarer os, hvad det er for objektive, videnskabelige beviser, der kan skaffes i denne sammenhæng. Vi vil i meget vidt omfang, da det drejer sig om biologiske forhold, være henvist til det, man kunne kalde sandsynlighedsbeviser, og så må vi tage ansvaret for, at det, vi gør på basis af disse beviser, er korrekt.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

En stor del af debatten her i dag har jo netop drejet sig om den risiko, der var ved, at spædbørn fik mælk, som eventuelt var forgiftet. Det er klart, at det er godt stof, det er sådan noget, pressen snupper, og som den skriver om, og det vil ganske givet få det resultat, at mange mødre bliver ængstelige, og de har såmænd problemer nok i forvejen.

Hvem er det så, der har bragt det ind i debatten? Det er i hvert fald ikke mig. Jeg har ikke talt om nogen risiko. Jeg har tværtimod sagt, at vi bør løse dette problem med dioxinforureningen, og så ikke mere, og så gør jeg opmærksom på den risiko, der er ved at gøre de omtalte mødre nervøse, og hvad det kan medføre af ubehageligheder for dem. Derfor må det i hvert fald være for smed at rette bager, når fru Lone Dybkjær kommer op og siger, at det er min skyld. Jeg har foreslået, at vi løser problemet, færdig, og så ikke mere. Det er ikke mig, der har bragt det andet ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Leif Hermann nævnte, at jeg skulle fremlægge objektive beviser for, at det var fornuftigt, hvad SF foretog sig i denne forbindelse. Det er jo netop det, der er problemet, at man ikke har objektive beviser, men det, hr. Leif Hermann sagde i sit indlæg, var, at nu troede man i 1970'erne, at ved at indføre affaldsforbrændingsanlæg kunne man undgå andre energiformer, og dér tænkte man ganske givet på a-kraft. Da var det, jeg sagde, at dér kan man altså se, hvad man er nået frem til. Man har fået afskaffet en miljøvenlig energiform som a-kraft, og så

indfører man forbrændingsanlæg, som producerer dioxiner i stedet for. Det virker ikke særlig genialt på mig. Hvis man gerne vil have et bedre miljø, skulle man med hensyn til energiforsyning logisk gå ind for kernekraft, som netop beskytter befolkningen i den sammenhæng.

Og så sagde jeg én ting mere, og det var, at de antidemokratiske partier som SF mærkeligt nok udgør et flertal, som altså på det energipolitiske område kan fjerne a-kraften, som er miljøvenlig, og i en anden sammenhæng rejser en forespørgsel, der beklager det, man selv har været med til at gennemføre. Det fatter jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal bare for god ordens skyld gøre hr. Maisted opmærksom på, hvad jeg sagde i mit ordførerindlæg med hensyn til spørgsmålet om affaldsforbrænding i 1970'erne.

Jeg sagde, at vi i 1970'erne havde en solid tro på, at vi med forbrænding ikke blot løste et miljøproblem, men også energimæssigt gjorde et fremskridt. Jeg sagde intet om, at det var meningen, det skulle afløse atomkraften, under ingen omstændigheder sagde jeg noget om det.

Og så vil jeg godt gøre opmærksom på, at jeg ikke kan se, der er noget særlig antidemokratisk i at nedbringe dioxinforureningen.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det er jeg helt enig med hr. Leif Hermann i at der ikke er noget antidemokratisk i. Jeg sagde bare, at det paradoksale er, at vi har et antidemokratisk parti, hvis medlemmer er parate til at bryde grundloven, og som sammen med andre udgør et flertal, der presser noget ned over et demokratisk styre i én sammenhæng. Det beklager man, og så benytter man sit antiparlamentariske flertal én gang til i en anden sammenhæng.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har noteret mig fru Anne Grete Holmsgårds vurdering af mit oplæg til handlingsplan. Det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at der er skabt en baggrund for, at vi virkelig kan tage fat på det meget alvorlige